

ресурс] – Режим доступу: http://www.nbuu.gov.ua/portal/chem_biol/nvntlu/21_17/194_Zub.pdf

6. Васильченко О.О. Басва О.І. Удосконалення методики оцінки трудового потенціалу сучасного підприємства / Збірник наукових праць ТДАТУ (економічні науки) / За ред. Л. В. Синяєвої. – Мелітополь : Вид-во Мелітопольська типографія «Люкс», 2017. – № 3 (35). – 360 с. С. 296-311

ПУБЛІЧНЕ ВРЯДУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ.

Вороніна Ю.Є. к.н.держ. упр., ст.викладач
Таврійський державний агротехнологічний університет
м. Мелітополь, Україна

Summary: State administration as science that investigates and summarizes existent world experience was formed and develops in the world already 200 over on principles of authoritarianism and суб'єкт-об'єктної cooperation between the state and society

Keywords: State administration, theory and practice of state administration, Public, power, democratic.

Постановка проблеми. Теорія і практика державного управління в Україні є відносно молодими сферами діяльності. Проте вони мають вже, хоч і коротку, але свою історію, свої здобутки, свої традиції і свої проблеми. Нині державне управління як галузь науки в Україні набула вже певного розвитку але досі так і не спромоглася пройти етап свого становлення як науки ХХІ ст. Нові виклики цивілізаційного розвитку, пов'язані з демократизацією держави і суспільства в цілому, ставлять перед наукою принципово нові завдання, спрямовані на пошук адекватних форм, методів і механізмів вирішення загальнолюдських проблем сучасного суспільства. Вимагає цього і вітчизняна практика державного управління, яка поки що є далекою від справжньої демократії. [2, с. 220]

Останнім часом спостерігається поживлення наукових дискусій навколо питань теоретичного осмислення сутності демократичного врядування, публічного адміністрування, публічного управління, їх співвідношення з державним управлінням тощо. Це необхідний і перспективний напрям фундаментальних наукових досліджень. І, незважаючи на те, що в науковій літературі існують різні тлумачення цих явищ і процесів – це свідчить про активний науковий пошук парадигмально нових підходів до вирішення проблем організації суспільної життєдіяльності людей на різних рівнях їх соціальної структуризації в сучасних умовах демократизації держави і суспільства в цілому. Але, зазвичай, ці поняття змішуються, підміняють одне одного, розглядаються як поняття одного порядку. Порядок цей, очевидно, – демократичне врядування, а ось що це таке – однозначної відповіді наука поки що не дає. Демократичне врядування розглядається переважно як «суспільне

самоврядування, яке здійснюють рівноправні громадяни через безпосередню участь в обговоренні громадських справ шляхом вільного вибору» [3, с. 225] або «співробітництво на партнерських засадах між державним і недержавним секторами («між секторальна співпраця»)

Велику плутанину в понятійний апарат теорії державного управління дійсно вносить саме неточний переклад поширеного в західних країнах терміну «public administration» – він перекладається, як ми вже зазначали, як «державне управління». У наукових колах дискусія більшою мірою ведеться навколо термінів «public» і «держава». Цілком очевидно, що «public» це не «державне» – це, радше, «публічне», «суспільне». Для того, хто ототожнює поняття «держава» і «суспільство», очевидно, Василь МАРТИНЕНКО 19 проблеми тут не існує – для нього «державне управління» – це «суспільне управління/ адміністрування» або «public administration». Але ж «держава» і «суспільство» далеко не одне і те ж. Якщо «державне управління» передбачає, що суб'єктом управління є держава, а об'єктом суспільство, то, очевидно, що «суспільне управління», за аналогією, має передбачати, що суб'єктом управління є суспільство, яке водночас є і його об'єктом. За таких умов «суспільне управління» зводиться до самоуправління народу – народовладдя – демократичного врядування. Із вищесказаного логічно витікає, що державне управління є процесом прямо протилежним суспільному (public) управлінню: державне управління – це категорія, яка характерна для системи авторитарного врядування; суспільне (public) управління – це категорія характерна для системи демократичного врядування. І якщо державне управління спирається на систему авторитарного врядування, побудовану згори донизу і базується на пріоритетах державних інтересів і інтересів людей, які уособлюють цю державу, то суспільне (public) управління спирається на систему демократичного врядування, сформовану знизу вгору, і базується на пріоритетах суспільних інтересів громадян на різних рівнях їх соціальної структуризації. В основу формування, реалізації та розвитку системи авторитарного врядування закладена методологія холізму, яка й передбачає пріоритетність державних інтересів і потреб та інтересів і потреб людей, які уособлюють цю державу. Для даної системи врядування держава є понад усе, і кожна людина, і суспільство в цілому мають діяти, перш за все, в інтересах держави, оберігати і захищати її на всіх рівнях соціальної структуризації суспільства. [4, с. 3-8]

Висновки. Таким чином, діходимо висновку, що формування теорії демократичного врядування носить системний характер, теоретико-методологічне осмислення і обґрунтування якого у контексті алгоритму розвитку демократії (знизу вгору) є предметом подальших наукових розвідок. Змістовне наповнення ключових термінів такої теорії потребують глибокої наукової дискусії, на що я щиро сподіваюся.

Список літератури:

1. Грицяк Н. В. Демократичне врядування: політико-правові засади / Н.В. Грицяк // Розвиток публічного адміністрування на засадах менеджменту: європейський контекст : матер. наук.- практ. конф., Дніпропетровськ, 15-16 трав. 2009 р. ; за заг. ред. С.М. Серьогіна. – Дніпропетр. : ДРІДУ НАДУ, 2009. – С. 37–38.
2. Мартиненко В. М. Державне управління: шлях до нової парадигми (теорія та методологія) : [моногр.] / В. М. Мартиненко. – Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2003. – 220 с. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ 22
3. Мартиненко В. М. Інноваційна стратегія демократичного розвитку України: від місцевої демократії до демократичної держави : [монографія] / В. М. Мартиненко. – Х. : Константа, 2004. – 225 с.
4. Оболенський О. Ю. Провісники нового публічного управління / О.Ю. Оболенський // Розвиток публічного адміністрування на засадах менеджменту : європейський контекст : матер. наук.- практ. конф., Дніпропетровськ, 15-16 травня 2009 р. / О.Ю. Оболенський ; за заг. ред. С.М. Серьогіна. – Дніпропетр. : ДРІДУ НАДУ, 2009. – С. 3–8.

УДК: 631.17.001.76

АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙ У ВИРОБНИЦТВІ ЗЕРНА

Воронянська О.В., к.е.н. доцент
Таврійський державний агротехнологічний університет
м. Мелітополь, Україна

Summary. The innovative approaches for the grain cultivation process were analyzed. The main factors, which make impact on the grain crops yield in the south of the Zaporizhzhya region, were determined.

Keywords. Innovations, technologies, fertilizers, irrigation.

Постановка проблеми. Інновації в сучасних реаліях аграрного виробництва стали невід'ємною частиною його розвитку і підвищення економічної ефективності вирощування сільськогосподарської продукції. Впровадження інновацій повинно супроводжуватись підвищенням продуктивності праці, поліпшенням якості продукції, розширенням ринкових можливостей, експортних перспектив.

Землекористування в умовах конкурентного середовища спрямоване на використання ресурсозберігаючих технологій, які мають значні відмінності від традиційних. На сьогодні використовуються такі технології: точне землеробство, органічне землеробство, мінімальна технологія, нульова технологія, стрип-тілл технологія. Характерними ознаками кожної з перелічених технологій є наступне.